

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in ponedeljka ob 5 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista.

zdravstven in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“ vpisane zadrage z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57. Naročnina znaša: Za celo leto K 24.— za pol leta 12.— za tri mesece 6.— za tedensko izdajo za celo leto 5-20 za pol leta 2-60

VEČERNA EDINOST

Posamezne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev. Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cena: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . mm po 10 vln. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov K 5.— Oglasi v tekstu lista do pet vrst 2.— vsaka nadaljna vrsta 2.— Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglase sprejema inšerlatni oddelok „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in tožbi se v Trstu. Uprava in inšerlatni oddelok se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilnični račun št. 841.652.

V Karpatih se nadaljujejo boji.

Boji v Karpatih.

BERLIN 12. (Cenz.) Vojni poročevalec „Berliner Tagblatt“ poroča: Ker se je poškus močnih ruskih sil, da bi predre našo fronto pri prelazu Dukli, ponesrečilo, se nahaja sedaj skrajno zapadno krilo ruskih karpatskih sil ob prelaznih višinah. Zdi se, da je ruska ofenzivna sila zlomljena. V vzhodnih Karpatih je ruski odpor proti ofenzivi nemško-avstrijskih čet vedno slabši. Zavezniki pridobivajo sicer počasi, toda stalno na ozemlju. Za Uzoškim prelazom je bilo zopet ujetih več sto Rusov. Pred Duklo se vrši na obeh straneh prelazne višine hud boj. Rusi se trudijo, da obdrže v svoji oblasti prelazno cesto in cesto, ki vodi na sosedne prehode, toda premoč avstrijske artiljerije postaja vedno bolj očitna.

DUNAJ 12. (Cenz.) V zadnjih dneh so došla močna ruska ojačenja za fronto sovražnih linij. Odpošiljajo se tja, kjer jih rabijo. Vse kaže, da je naša ofenziva preko Karpatov Ruse presenetila, vsled česar je dvomilo, da bi zamogli dolgo ovirati napredovanje naših in nemških čet. Računa se tudi, da so Rusi močno oslabil svoje ostale gališke fronte, da preprečijo nevarnost, ki jim grozi v Karpatih. Važno je zlasti, da je včeraj boj, ki se je vršil med našimi in ruskim vodstvom od pričetka naše karpatske ofenzive, končal z našo zmago. Kajti poskus Rusov, da bi nas z močnim pritiskanjem na fronto pri Dukli odvrnili od prodiranja v gozdnatih Karpatih, se je popolnoma ponesrečil. Iz dejstva, da pošiljajo Rusi sedaj iz vseh strani ojačenja v Gozdnate Karpate, je razvidno, da se nameravajo zadovoljiti z defenzivo.

AMSTERDAM 12. (Cenz.) „Daily News“ poroča iz Petrograda: Združene avstrijsko-ohrske čete so pričele preko prelaza Tucholka v dolini reke Opor povsod z močno ofenzivo. Po desetkrat obnovljenem napadu so se Rusi umaknili v severovzhodni smeri v pripravljene pozicije.

Boj za Sueški prekop.

ROTTERDAM, 12. (Cenz.) Posebni poročevalec lista „Times“ v Kairu, opisuje obširno turško prodiranje proti Sueškemu prekoku. Glavni del je prodiral proti Izmali in Tussumu, dočim se je oslanek pomikal v smeri proti El Kantari. Prvi boj s severno kolono se je vršil dne 27. januarja. Turki so hoteli zavzeti neko pozicijo pri Katihu. Dne 2. februarja so se pričeli večji boji. Neki turški polk s pontonskim oddelkom in dvema rezervnima baterijama, je napadel angleške pozicije pri Tussumu in sicer o polnoči. Angleži so pustili sovražnika, da se je približal s svojim materijalom do brega prekopa, nakar so ga sprejeli s strojnimi puškami. Mnogo Turkov je padlo in utonilo. Poskusi Turkov, da bi gradnjo mostu krili s topovskim streljanjem, so se istotako ponesrečili. Napadi turških čet pri Tussumu in Serapeumu so bili odbiti z lahkoto; istotako tudi vsi napadi pri Izmaili. Dne 3. februarja se je vršil spopad pri El Kantari. Turške sirske čete so se pokazale sicer jako hrabre, vendar pa jim je bilo vsled angleškega koncentričnega ognja, prodiranje popolnoma onemogočeno. Od tega dne Turki niso obnovili več nobenega napada na prekop.

Boji v Južni Afriki.

LONDON, 12. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Lüderitza: Neki naš kavalerijski oddelok je prodrl do Pomone in Bogenfelsa, 50-70 angleških milj južno od zaliva Lüderitza, nakar je zažgal oba imenovana kraja in uplenil tamkajšnje zaloge. To je prvič, da so angleške čete v tej smeri prodrele tako daleč. Glavni del čet je ostal v Pomoni in rešil večji del zal. g. dočim je odjahal ostanek v Bogenfels. Ko so prispete naše čete v Bogenfels, je mest. že gorelo. Naši so delovali z uničevalnim delom, ki ga je pričel sovražnik. Poprej so se rešili, kar se je dalo. Pri vходу naših čet v Bogenfels, se je nahajal sovražnik v popolnem umikanju.

Za varnost trgovskih ljudi.

AMSTERDAM 12. (K.) Glasom neke vesti v listih nosijo poštini parniki paroplovne družbe Zealand svoja imena v velikih črkah na stranski steni, dimniki so pa pobarvani v hladniskih barvah.

Uradno preiskavo o dogodkih angleškega parnika „Laertes“ vodi komisija, ki jo je imenoval poveljnik mornariškega ravnateljstva v Amsterdamu.

LONDON, 12. (Poročilo Reuterjeve pisarne.) Pričuje se, da se ne ti Zvezdinjenih držav Angliji in Nemčiji priobčijo jutri.

Govori se, da se nota Angliji ne opira na slučaj parnika „Lusitania“, marveč na izjavo angleškega vnanjega urada, ki opravičuje rabo nevtralnih zastav od strani angleških ladij. Nota Nemčiji je pisana prijateljski. V državem departementu menijo, da slučaj s parnikom „Wilhelmina“ spada pred konfiskacijsko sodišče, ker skiep nemške vlade o zaplembi zalog žita opravičuje pridržanje ladij. Lastniki blaga bodo na razpravi zastopani po svojem zastopniku.

Proti priseljivanju odvetnikov na Dunaj.

DUNAJ 12. (K.) Od leta do leta naraščajoče prenapolnjenje advokature zadobiva na nekaterih področjih razsežnost, ki mora v svojih posledicah dovest do nevarnosti za položaj stanu in za interese brebivalstva, ki išče svoje pravo. Vojno stanje je približalo nevarnost nenadnega naglega pomnoženja pravdnikov v območju dunajskega višjega deželnega sodišča po priseljivanju vnanjih odvetnikov. Mnogi odvetniki, ki so radi vojnih dogodkov zapustili svoje bivališče, so naznanili svojo namero za preselitev na Dunaj ali v kak drug sodni kraj v območju višjega deželnega sodišča. Taka hkratna pomnožitev števil odvetnikov na omejenem ozemlju bi ob sedanjih razmerah postala nevarna, ker vojno stanje zmanjšuje pravdnikom možnost zaslužka.

To je bilo viadi v povod, da je posegla po sredstvih v odpomoč. Cesarska naredba, ki se razglasi jutri, pooblašča pravosodnega ministra, da se območje kakega višjega deželnega sodišča začasno zapre za odvetnike iz področij drugih sodišč. Da se tej prepovedi ne bo možno izogniti, more pravosodni minister odrediti, da se v področju tega višjega deželnega sodišča morajo vpisati v listo odvetnikov le taki odvetniški kandidati, ki so v določnem najmanjšem času službovali v tem območju kot odvetniški kandidati.

Kot enota oziroma se ni vzelo področje odvetniške zbornice, ampak ono višjega deželnega sodišča in se je s tem nekoliko ublažila dalekosežnost uvedene zapretila. Odvetnikom in odvetniškim kandidatom, naselijem v dotičnem področju višjega deželnega sodišča je s tem zagotovljena svoboda gibanja ne le na zunaj in v področju svoje zbornice, ampak tudi v vsem področju vsjega deželnega sodišča. Istočasno razglasila naredba pravosodnega ministra določa uvedeno za. retje za sedaj za področja višjega deželnega sodišča na Dunaju in zahteva, da so odvetniški kandidati vsaj dve leti vpisani v listo odvetniških kandidatom odvetniških zbornic na Dunaju, v Lincu ali Solnogradu, če hočejo biti vpisani v liste odvetnikov teh zbornic.

Angleški parlament. — Spodnja zbornica.

LONDON, 12. (Kor.) V spodnji zbornici je izjavil lord Churchill v svojem odgovoru na več vprašanj, da se v pristaviščih združenih kraljestev nahaja 37 zaprejenih in 73 pridržanih ladij. Od teh se vsi za morsk vojnijske sponobni parniki porabijo za vlado, ali za privatno trgovino.

Ob izbruhu vojne je imela Nemčija 28 izgotovljenih podvodnih č. nov. 16 se jih že že gradi, ali pa so do. ov. E. Eden se gradi za Norvegijo, eden za Av. tro-Ogrsko. Neil Patmore je rekel, da misli, da so morali nemški bolniki v Nauheimu, ki so imeli po obs oječem dogovoru pravico v to, zapustiti Nemčijo. Umirovoljeni častniki mornarice in vojske se smatraj za vojne ujetnike. Ne more nikakor reči, k liko bolnikov iz Nauheima se nahaja v Ruhlenu, ker se ne more dobit popolne liste. Mnogi, ki so se povrnil domov, se niso zglašili v vnanjem uradu. Se nedavno temu je bilo nekaj stotin angleških podanikov odpuščenih iz Ruhlenu. Njihova imena pa niso znana. Vlada si nadalje prizadeva, da bodo invazivni in umirovoljeni častniki izpuščeni. Veto poslanik Zvezdinjenih držav je naprosen, naj angleški vladi dostavi listo tistih Angležev, ki so na svobodi.

V Petrogradu ni kolere.

PETROGRAD, 12. (Kor.) Petrograjska brzojavna agencija komentuje kategorično, da bi razsajala v Petrogradu kolera. Niti enega slučaja ni bilo.

Sochaczew.

Urednik »Ruskega Slova« je poslal svojemur listu, kakor poroča »Dzennik Poznanski«, sledeče poročilo: V žaru požarja se bližam Sochaczewu. Cesta je blatna in skoraj popolnoma razmočena. Sedaj se je nekoliko razjasnilo in nebo se kakor velik temnikast obok razteza nad zemljo. Zvezde se blišče. Ravno pred menoj se sveti veliki voz —

Sochaczew sem našel ves v strahu in nemiren. Ljudje so izgubili glavo in so zelo razburjeni. — Ne gledam tu prvikat požarja, — mi pripovedujejo — toda doslej ga nisimo imeli tako blizu.

Ljudje gledajo z oken in streh. V velikem nemiru povprašujejo drug drugega: — Ali je to Lowicz ali kaka vas za Lowiczem?

Iz oddaljenosti požarja so ljudje sklepali, da so Nemci še vedno daleč nekje za Soboto ali Bielawo, in so sedeli mirno v svojih hišah, jedli svoj kruh, zalivajoč ga z vodo. Naenkrat pa se je žar požarja pojavil v bližini, in tedaj je groza obšla večino prebivalstva in mu je napolnila dušo s strahom in trepetom. Sedeli so vsi na kraterju dremajočega vulkana in sedaj, po prvem stresljaju, beže na vse strani, ne vedoč, kaj bi storili.

Žar se vedno močneje kaže na nebesu. Zada, za požarjem, je videti obrise gorečih vasi in hiš, zdí se, da njih stene rastejo iz morja plamenov. Rastejo iz ognja, gore, a ne morejo zgoreti. In ljudi navdaja čim dalje tem večji strah.

Okoli polnoči so začeli prihajati v Sochaczew begunci iz Lowicza. Premočeni vsi in omazani z blatom prihajajo v mesto in razburjeno pripovedujejo, kaj so preživeli.

— Lowicz, Sochaczew, Bielawa, Sobota —

Po nekaj dni so gledali pod imenom časopisov ta imena! Zjutraj so stali Nemci še na črti Sobota, tekono dneva so se, korak za korakom, že približali vasi Zdunski, oddaljeni od Lowicza samo 20 verst. Tu so se jim postavile v bran ruske sile in tvore odločno oviro, ki je Nemci ne morejo premagati. Navadno se tak grozni boj pripravlja z artiljerijskim bojem. Zjutraj na vse zgodaj začeljo Nemci svoj smrtonosni ogenj. Naše topništvo strelja poredkoma, toda vedno dobro.

Tak artiljerijski boj traja brez prestanka kakih 40 ur. Noči Nemci niso razsvetljevali z metalci svetlobe, temveč z ročnimi granatami. Taka granata leti po zraku in razliva široko svetlobo. Ko pada to oslepljačo nočno sonce, meče svoje žarke na zemljo in njegova svetloba ne oslablja niti za sekundo. Na kraj, kjer sovražnik izgleda vojaštvo, osredotoči grozen ogenj. In iznova poleti nad poljem tako umetno sonce, iznova razsvetlje temo prameni svetlobe. Naši vojaki so se čudili temu načinu vojevanja, sedeč mirno v svojih zakopih, čakajoč samo, da se sovražnik približa zadnji zaseki. Tu je! Prikazali so se gosti oddelki pehote, ki prodirajo v osprede. Prodreti hočejo naše črte. V tem trenutku je omolknilo sovražno topništvo. Tudi naši molče. Ljudje padajo. Nemški odelok, ki se silno in v gostih vrstah poganja naprej, se taja kakor led, ali kar ga ostaja, prodira dalje.

Ubežniki iz Lowicza, ki so prispeli ponoči, mi pripovedujejo:

— Nemcem se je posrečilo prodreti do vasi Zdunske. Zelo so se približali Lowiczu, tudi šrapneli so začeli padati v mesto. V kratkem času je bilo porušenih do 25 hiš.

Veliko vaščanov, ki so iskali rešitve v begu, je začlo v strelske črte in jih je bilo uбитih po krogljah. Puškine cevi so se v tej tako dolgo trajajoči bitki segrele tako, da je bilo na njih mogoče užgati cigareto. Tako pripovedujejo vojaki.

Zjutraj, ko sem odšel iz Lowicza, sem naletel na vojaka, ki je prišel iz bojne črte in se je zopet vračal na svojo pozicijo pod Lowiczem. Pripovedoval mi je sledeči dogodek:

— Ali imaš cigareto? — je vprašal vojak svojega tovariša.

— Seveda, imam.

— Daj mi jo, brate, daj. Svoje sem pokadil že vse.

— Na, vzemi!

— Vojak je vzel cigareto in tovariš mu je ponudil tudi užgalice.

— Užgi si!

— Ni treba, — je odgovoril, se nagnil na top in si užgal cigareto ob cevi, ki je bila razbeljena, da je bila rdeča.

— Vidiš, užgal sem. Škoda je tratiti užgalice. Stedi, časi so hudi.

— Ali je to resnica ali ne, ne vem, pišem pač tako, kakor mi je pripovedoval vojak. Toda iz njegovega pripovedovanja je bilo videti vendar eno: bitka je bila strašna.

Po dveh dneh je vojna dosegla Sochaczew. Tedaj sem bil v Bloniji, toda odmevi bitke pod Sochaczewom so prihajali do mene po ves dan vse do večera. Skozi 35 dni je bil Sochaczew obstrlevan in prebivalci so se popolnoma privadili topovskega grmenja, ki ni hotelo omolkneti. Bitke so se vršile pri vasi Rybnem. Rusi so stali na strani pod vasio Antonievem.

Nemci pa v vasi Ostrowi. Konečno so Nemci prodrli do Brzowega, potem do ozadja Suskega, ležečega pod samim Rybnim, in od tod so vdrl v Sochaczew. V mesto je padla prva granata ravno popoldne. Ves dan so prihajali skozi Blonijo ubežniki iz Sochaczewega, Lowicza in okoliških vasi. Med njimi so bili celo taki, ki so pobegnili iz Ilowega in Kiernoza. V njihovi okolici so se vršili boji od 28. do 30. novembra.

Iz Varšave je odšel proti Kiernozu mlad žid, ki stalno biva tamkaj. Ima mlado ženo in dva otroka. V Varšavo je prispel po trgovskih opravkih. Vrnivši se v Kiernuz je našel mesto v nevarnem položaju; vseeno pa je obupanec hotel na vsak način v svoji rodnini kraj, da bi odvedel ženo in otroke, ali pa pobegniti skupno z njimi. Toda ves njegov trud je bil zastonj. Moral se je vrniti. Tako je prišel v Blonie. Sedi na vozu ves obupan, vzdihuje in zmgigava z glavno. Vsakega novodošlega ubežnika vprašuje:

— Odkod prihajaš?

— In če mu oni odgovorja, da iz Kiernoza, tedaj ga žid z največjo napetostjo obispa z vprašanji:

— Ali nisi videl tam moje žene in mojih otrok?

Ubežnik redno odgovarja, da ni nič videl in da nič ne ve.

Žid po vsakem takim odgovoru iznova lomí roke in vzdihla po tilhem . . .

Zjutraj so mi pripovedovali, kako je bilo v Lowiczu: Nemci so začeli streljati, naši tudi, toda streljali so tudi z boka. Ko je bila bitka pripravljena s topovskim ognjem, so Nemci poslali svoje prve vrste v ogenj z boka. Rusi so jih pustili, da so prišli popolnoma blizu, potem pa so začeli tako grozen ogenj, da so bili v dvajsetih minutah uničeni nemški oddelki. Toda Nemci so poslali drugo vrsto, tretjo in tako izvršili sedem naravnost silovitih naskokov. Nemci so se približali vedno bolj, naši topovi jih obispažo z ognjem.

Oni, ki mi je pripovedoval to, je rekel:

— Takih silovitih napadov ni bilo v vsej sedanji vojni.

Privatna pogajanja za spravo med Čehi in Nemci.

Polemike, ki jih je izvala „Neue Freie Presse“ se svoje vestjo, da so se med zastopniki Nemcev in Čehov vršila izvenparlamentarna pogajanja za doseg sprave in da so tudi dovedle do principijelnega sporazuma — le nočejo potihniti. Ker smo zasledovali te polemike, treba, da omeni o tudi avtoritativna pojasnila, ki so je pričeli v listih češki udeležniki na teh pogajanjih.

Ko so češki udeležniki prejeli od nemške strani povabilo k sodelovanju na tej spravi, akcij, so menili, da ne morejo tega povabila enostavno odkloniti, in sicer zato ne, ker ne smejo dopuščati, da bi se jim moglo očitati pomankanje blage volje in pripravljenosti za sporazum. Ta vzrok pada tem težje na tehno, ker je bila vlada obveščena o tem poizkusu za doseg privatnega sporazuma. To se je zgodilo od nemške strani celo poprej, nego so češki udeležniki prejeli povabilo.

Ker so češki udeležniki izrazili dvome, ali so legitimirani v tem vprašanju, so Nemci zagotovili, da se vspeh te privatne sprave: kcije — ako se sploh doseže — predložijo poslancem obeh narodov v odločitev.

Nada do pozitivnega vspeha te akcije je bila pa med češkimi udeležniki že močno omajana, ko so se jim od nemške strani predložila „vodina načela nemško-česke sprave.“ Češki udeležniki so prišli soglasno do uverenja, da je vzlic priznanju nerazdeljiv sti kraljstva Češkega in popolne enakopravnosti Čehov v vsej deželi v teh načelih marsikaj, kar se s Češkega stališča ne more sprejti in kar bi bilo v praktičnem življenju neizvedljivo. To svoje uverjenje so češki udeležniki ustmeno sporočili inčijatorju te akcije.

Ker pa so bile v omenjenih „načelih“ le označene posamezne točke brez nadaljnjih izvajanj, in ker je dvorni svetnih dr. Skedd (Nemec) izjavil, da dela na podrobnih izvedbi ter da predloži natančno stilizirane in v podrobnosti izdelane predloge, je bilo češkim udeležnikom v dožnost, da čakajo na te predloge. Prišli so sredi meseca junija 1914. Zopet so češki udeležniki soglašaliv tem, da so ti predlogi za češki narod nesprijemljivi ter da na njihovi podlagi celo tudi po kakih eventualnih izpremembah ni možno dalje graditi. Češki udeležniki so stali torej pred alternativno: ali naj vso akcijo absolutno prekinemo in se zadovolje v absolutno negativnim stališčem, ali naj se lotijo težavnega dela, da nasproti nemškimi predlogom stavijo svoje predloge, ki naj uveljavijo to, kar je s češkega stališča minimum sporazuma,

ki bi ga mogli sprejeti. Po skrbnem razmisljanju se češki udeležniki odločili za to poslednje postopanje, pri čemer jih je vodila ta-le presoja:

Nimajo vzroka, da bi dvomili na odkritosrčnosti prizadevanj na nemški strani. Nemški govornik je ponovno naglašal svoje stremljenje po pravični uredbi skupnega življenja obeh narodnostl. Po mnenju čeških udeležnikov ni bila torej izključena možnost, da Čehi s svojimi predlogi in s podrobno in stvarno razpravo o nemških predlogih prepričajo nemške udeležnike, da so ti predlogi ali neizvedljivi, ali pa vsaj nepripravljeni, da bi dovedli do miru med obema narodoma, kakor tudi o tem, da češki predlogi bolj odgovarjajo misli pravičnosti. Razun tega se niso hoteli češki udeležniki izpostaviti očitanju, da ne morejo proti nemškimi predlogom navesti nič stvarnega ter da jih vodi le narodni sovizenem.

Ta sklep so zopet ustmeno pričli dru. Skedlu, opozarjajoč, da se češki predlog omeje le na jezиковno vprašanje in deželn. red. Temu so Nemci v juliju pritrdili, davšši željo, da se razun jezikovnega vprašanja in deželnega reda vzame v pretres tudi narodna razdelitev oblasti.

Kmalo na to nastopivši vojni dogodki so napravili konec vsakemu nadaljevanju pravne akcije.

Pojasnilo čeških udeležnikov zaključuje, da so se češki udeležniki akcije za sporazum omejili na to, da prouče predloge Nemcev. Do kakega pozitivnega koraka od češke strani sploh ni prišlo posebno pa ne velja nazor, kakor da bi se vršile skupne seje obeh strank in kakor da bi bili Čeki pritrdili kakim načelom spora uma.

Stvar je sedaj pojasnjena na način, ki je vzvišen nad vsak dvom. To pojasnilo so podpisali trezni, resni in pošteni možje — naj imenujemo le dra. Karla Matuša —, ki jim tudi na nemški strani ne morejo odrekati spoštovanja. Sedaj je povs m jasno, da je dunajska „Neue Freie Presse“ — Bog ve, s kakim namenom — spravlja neresničnosti v svet, kajti pojasnjeno je, da so Čehi le prešli nemške predloge, da niso stivali nikakih protipredlogov, da so se na to izmenjale le misli o obsegu in vsebini sporazuma, da se niso vršile nikake skupne seje, in da torj tudi ni moglo priti do nikakega sporazuma, ne načelnega, ne specializiranega. Na češki strani so bili celo ozlovoljeni že zato, da se je tako težavna in delikatna stvar, ko je bila šele v začetnem in pripravljalnem stadiju, brez potrebe spravila v javnost in izpostavila nevarnim vplivom.

Slitčice iz vojne.

Za očeti na bojišče. Vojno navdušenje je tako prevzelo štiri dijake v Hanovru, katerih očete se nahajajo na bojišču pri Hindenburgovi armadi, da so sklenili pobegniti na bojišče. Posrečilo se jim je skriti se, ne da bi jih opazil kdo, v zavlačevalni kolibici na nekem vojaškem vlakcu. Sključeno sta sedela dva na klopici v kolibici, ostala dva pa njima na kolenih. Na kolodvoru v Tempelhofu so izvlekli ubežnike napol zmrzle iz njihovega skrivališča. Na policijskem uradu v Schönebergu so okrepili dečke s toplo pižamo in jedili, kar jih je toliko poživilo, da so kmalu pozabili muke dolge vožnje in so razveseljevali uradnike s petjem narodnih pesmi. Dečki so pripovedovali, da so čitali v časopisih, da je neka gališka deklacija njihovih let nosila avstrijskim vojakom v bojno vrsto pitno vodo in pa vodo za ohlajevanje strojnih pušk. Bila je pri tem težko ranjena in cesar Franc Josip jo je odkloval za to s hrabrostno svetinjo. Če je zmožna tega gališka deklacija, so tem zmožnejši za to nemški dečki. V svojo veliko žalost pa so morali vsi štirje dečki, sinovi odličnih rodlin, zopet nazaj v Hanovru.

Potegnjen cenzor. Angleški list »The Argonaut« pričbuje sledečo šaljivo dogodibco, ki se je pripetila nekemu silno strogomu angleškemu cenzorju, ki ima mnogo svojih bratov tudi pri nas. Vsa pisma, ki jih pišejo angleški vojaki domov, gredo skozi cenzorjeve roke. Neki vojak, ki mu je cenzor razmesaril že več pism, je hotel, da se maščuje, poštno potegniti cenzorja za nos in zato je napisal na koncu svojega preprostega in popolnoma nedolžnega pisma pripombo: »Poglejte pod znakom!« Cenzor je seveda odprl pismo, kakor vsa druga, in ga tudi prečital. Končna pripomba mu je seveda padla v oči, in mislil si je: »Aha, tu ga ujamem odteka!« S pomočjo para je cenzor nato odlepil znakom. Lahko si je misliti, kak obraz je napravil, ko je pod znakom čital besede: »Ali se je dala težko odlepiti?«

Se se tim dobro godi. Z Nizozemskega

prihaja vest, da se je trgovina z demant...

Razne politične vesti.

Vojna in veleostvo. Razprave, govore...

Slučaji otrpnenja tilnika v francoski armadi...

Domače vesti.

Tržaško posojilo. „Wiener Zeitung“ je...

Važno za črnovojnike, ki morajo sedaj...

Zaradi galice. Ker nimamo v Avstriji...

Jedelskem ministrstvu. V Ustju nad Labo...

Družba sv. Mohorja v Celovcu je za...

Vpliv maksimalnih cen žita na aprovacijo...

belli, Trst, Vinko Majdič, Kranj in občinski...

Umetni zobje. PLOMBIRANJE ZOBOV. IZDIRANJE ZOBOV...

MILJAVAC ANTON zalogu vina na Proseku šte. 131...

Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu...

MALI OGLASI. se računajo po 4 stot. besedo...

Meblovana soba. zračna, se odda takoj...

Mehlrana soba. se odda takoj gospodični...

Odda se. solna soba z dvema posteljama...

Soba. prazna se odda takoj v ulici Tiziano...

Različne. meblirane ali prazne sobe, za eno...

Postrežnica. za pisarno ali pri mali družini...

Šivalni stroj Singer, skoraj nov, zadnji model...

Dobroznana mirodilnica. Iv. Camauli...

Točne ure prodaja. Emilio Müller...

Dnevnik „Edinost“ v Trstu...

1. »VOHUN«. Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.

Karel Delami. po visokem c. kr. namestništvu...

D. KORSANO. Specijalist za sifilitične in kožne bolezni...

ZDRAVNIK. Med. Dr. Karol Perničič...

Dr. PEČNIK. Dr. PETSCHNIGG...

TISKARNA EDINOSTI...

Trst, ul. sv. Franciška št. 20. Izvršuje tiskarska dela v najmodernejšem slogu...

Oglase, poslana, osmrtnice in vsa naznana...

Dr. HORVATH. TRST, CORSO ŠT. 17. Specijalist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI...

Mirodilnica in disavarnica JOSIP PETORIČ...

Posojila. daje na osebni kredit in na zastave...

Hranilne vloge. sprejema od vsakega tudi če ni ud z družge...

Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu. ulica S. Francesco šte. 2, I. nadst.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“ registrirana zadruga z omejenim poročtvom...